

Nr 277.

Av herr **Andersson, Anders**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 242 stadgas i kap. 3 § 13 förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker bl. a., att å fartyg som trafikera utländsk hamn må lämnas tillstånd för utskänkning av spritdrycker även då fartyg ligger i hamn. Rätten är enligt förslaget inskränkt till sådana passage-rare som intaga sina måltider ombord samt till besättningen. I samma paragraf mom. 3 medges rätt för luftfartyg på resa till eller från utländsk flygplats att servera spritdrycker under luftfärden.

Vad först gäller rätt att erhålla tillstånd för utskänkning av spritdrycker i passagerarfartyg, som gå i regelbunden trafik på utländska hamnar, måste man fråga sig om det kan vara av några särskilda hänsyn påkallat att sådant tillstånd medges för tid då fartyg ligger i hamn. Vad gäller rätten att servera sprit till besättningen angår, må här endast framhållas att denna rätt i viss mån synes stå i strid mot bestämmelserna i gällande sjömanslag. Enligt vissa där angivna fall äger befälhavaren till och med konfiskera sprit som besättningsman fört med sig ombord och besättningsman har icke rätt att taga ombord spritdrycker utan att därtill ha erhållit tillstånd. Sjömannen kan jämlikt 62 § sjömanslagen åläggas bestraffning, om han utan lov tager varan ombord. Under sådana förhållanden synes det vara oriktigt att besättningsman enligt nu föreslagen förordning skall kunna begära att bli serverad varan ombord och ur fartygets eget förråd.

I fråga om passagerarens rätt synes denna heller icke bli lidande om man helt förbjuder spritservering å fartyg som ligger i eller vid hamn. Det kan ju icke vara någon mening med att vissa personer skola ha förmånen att bli serverade sprit till hur stor myckenhet som helst på ett ställe, medan man å närbelägen restaurang icke skall kunna servera mera än ett visst kvantum. Hela bestämmelsen synes utan olägenhet kunna utgå.

Vad gäller luftfartygen synes det som om allas intressen skulle vara bäst betjänta med att ingen sprit finge serveras å dessa. Är det något ställe som spriten skulle kunna förorsaka svåra olyckor så är det väl just å luftfartyg. Hur skall person, som råkat berusa sig å luftfartyg och under färd, kunna hindras från att driva sig själv och andra i olycka? Detta är en fråga som säkerligen icke kan besvaras och därför torde det vara bäst om irritationsmomentet »sprit» avlägsnades.

Under hänvisning till vad ovan i korthet framhållits får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta det 1 mom. i § 13 kap. 3 erhåller sådan lydelse att sprit icke må serveras medan fartyg ligger i hamn eller vid hamn, samt

att mom. 3 samma § utgår och att erforderliga ändringar i andra mom. och paragrafer som därav föranledas göres.

Stockholm den 6 april 1937.

And. Andersson